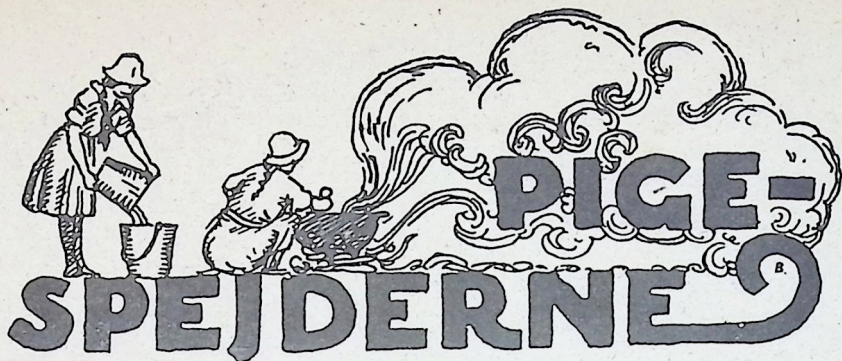

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
ved Divisionschef Frk. J. M. PETERSEN, Horsens. — Alle Indsendelser sker gennem
Tropsf. Frk. INGE BOYE-PETERSEN, Thingstedholm, Horsens.

Nr. 2

15. Februar

1920

Troppens Lejrforberedelser.

Saa snart der begynder at komme den allermindste Smule Foraar i Luften, begynder den rigtige Spejder at tænke paa Sommerlejren. Sommerlejren er Spejderlivets Højdepunkt, Sommerlejren og hele det „Leben“, der hører til i den, det er Prikken over I'et — det er Levendegørelsen af selve Æventyret. Men der kan selv i den herligste Sommerlejr komme Øjeblikke for enhver, Fører eller Menig, hvor man fortrædelig tænker ved sig selv -- her kunde du have sparet baade Tid og Penge og Arbejde, hvis du havde tænkt dig om, inden du tog hjemmefra. Den Slags Øjeblikke oplever man færre af, for hver Sommerlejr man deltager i, og rart vilde det være, om man vænnede sig til at tænke sig saa meget om, inden man tog hjemmefra, at man slet ikke behøvede at ærgre sig over sig selv i Lejren. I dette og i de følgende to Blade vil der komme nogle Artikler til Vejledning for Troppe, der forbereder sig paa

at tage i Sommerlejr. Først vil der blive behandlet, hvad Troppen som saadan kan gøre, derefter hvad Patruljen kan gøre, og endelig hvad den enkelte Spejder kan gøre.

Naar en Trop rykker i Lejr maa der i Forberedelserne nøje skelnes imellem, om Troppen skal i Lejr alene eller i en større Lejrsmaling. Det sidste er uden Tvivl det letteste for Tropsførerne, idet hun da i Forvejen slet ikke behøver at beskæftige sig med Planlægning af Tid og Pengeadministrationen. Dette kan hun gaa ud fra, at Lejrchefen ordner ved Hjælp af sin Stab, dersom anden Ordre ikke udtrykkelig bliver givet. Men lad os nu tænke os, at en Trop paa 40 Spejdere skal ligge i Ladelejr i 8 Dage, og at Lejren altsaa skal ledes til de mindste Enkeltheder af Tropsføreren selv. Tropsføreren gør da bedst i at beregne ca. 3 Maaneder til Forberedelserne. Først og fremmest maa hun personlig tage til det Sted, hvor Lejren skal afholdes. Der maa hun tale med Værterne og sætte dem ind i, hvordan Spejdernes Lejrliv former sig. Der kan komme ubehagelige

Overraskelser, hvis der ikke er talt om Sagerne i Forvejen. Derpaa maa hun aldeles nøjagtig faa at vide, hvor Spejderne maa færdes, og hvor de ikke maa færdes — hvor de maa samle Brænde, hente Drikkevand, Vaskevand, og hvor de maa tænde Baal. Disse Ting maa være i Orden, inden Føreren kan udarbejde Dagsplanen for Lejren. Dernæst maa hun sætte sig ind i Egnens Geografi — det kan selvfølgelig ske ved Hjælp af Generalstabskort i Størrelsen 1:20000, men det bliver bedst, hvis Føreren kender Terrainet ud og ind. Det er umaadelig vanskeligt at lægge Øvelser i ukendt Terrain, og det beror da ofte paa rene Tilfældigheder, om det lykkes.

Saa maa Føreren endvidere henvende sig i nærmeste Udsalgssted (Brugsforening f. Eks.) og forhøre, om de Ting, der skal bruges til Forplejningen, kan faas der, dette vil de allerfleste Steder være Tilfældet, men Købmanden er under alle Omstændigheder bedst tjent med at vide i Forvejen, omtrent hvad der skal bruges og hvor meget, saa han kan have Tingene parat, i Stedet for at skulle skaffe dem i sidste Øjeblik. Ogsaa det nærmeste Mejeri maa hemsøges, man kan nemlig ikke gaa ud fra, at det til enhver Tid er leveringsdygtig udover det almindelige Forbrug der paa Stedet. Hvis der er en lang Vej til Mejeriet, maa der træffes Aftale om at faa Mælken kørt til Lejren.

Selvfølgelig er der intet i Vejen for, at Føreren kan overlade en hel Del af det ovennævnte Arbejde til sine Hjælpere, men i det væsentlige maa hun selv være med. Derimod er det ikke Førernes Pligt alene at skaffe Troppen et passende

Lejrudstyr, der maa hun have Hjælp af de enkelte Spejdere. Af Tropsudstyr kan nævnes: Køkkenudstyr, Forbindkasse, Værktøjskasse, Sække til Forsendelse og Tropskærre. Disse Ting er alle dyre at anskaffe, hvis man gaar lige hen og køber dem, men hvis Troppen i længere Tid samler sammen paa dem, saa er det forbavsende, hvor meget der kan skaffes billigt eller helt gratis. Jeg ved en Spejder, som en Dag gik ud til seks Isenkræmmere, den ene efter den anden, og spurgte, om de ikke havde en eller anden gammel Gryde, der havde faaet et Stød, saa den var usælgelig, og hun kom hjem med seks store emaillede Gryder og en dejlig Stegepande, og det hele kostede ikke en Øre. Nogle Dage senere fandt en af hendes Kammerater en gammel Trækvogn et Sted, Troppen fik Trækvognen foræret og gik til en Karethmager med den, han var meget billig, derfra kom den til Smeden, han lavede sit Arbejde ganske gratis, og endelig kom den til Maleren, som heller ikke tog noget for det, og da saa endelig en Manufakturhandler forærede et „Tag“ til den, saa stod den der en Dag fiks og færdig som Tropskærre og havde ikke kostet Troppen ret meget. Disse Eksempler maa nu ikke misforstaas, for det er slet ikke Meningen, at Spejderne skal tigge sig frem, men mange Forretninger ligger virkelig inde med Ting, som er usælgelige og vil hellere end gerne af med dem paa en pæn Maade. Endelig staar en Trop sig ogsaa bedst ved, at de Ting, som den bringer med i Lejren, er dens Ejendom og ikke laante Sager. Hvis laante Sager bliver væk, saa maa man foruden at erstatte dem ogsaa give Und-

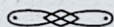
skyldning og Forklaring, og det er altid rarest at undgaa.

En Trops Køkkenudstyr bestaar væsentligst af Gryderne. Disse kan være Jerngryder med eller uden Emaille, men maa helst være store. De bedste er selvfølgelig de 10-Mands Kogekar, som faas fra Depotet, men de er ikke til at faa fat i for ingenting. Troppen bør have saa mange Gryder, at der kan koges Grød og Kartofler til samtlige Spejdere paa en Cang og saa endda helst være et Par tilovers. Foruden Gryder bør Troppen i sit Køkkenudstyr have Viskestykker, Karreklude, samt nogle større og mindre Spande; og endelig bør de Pigespejdere, som beskæftiger sig med Maden, have Forklæde paa og Tørklædet om Hovedet. Det saa godt ud i den store Lejr ved Hindsgavl, at Drengene i Køkkenet gik i hvid Kokkedragt, og hvorfor kan vi Pigespejdere ikke være ligesaa renlige med vor Madlavning. Endelig skal lige nævnes, at alt Troppens Kluns bør være mærket med tydeligt Navn, selv om den skal i Lejr alene. Ved Gryderne bør hænge smaa Metalplader, og Spande og Emailleting kan mærkes med Oliefarve.

Medens Spejderne selv sørger for alle de ovennævnte Ting, saa har Føreren nok at gøre med at lægge Planen for hver enkelt Dag i Lejren, lave Øvelser, opsætte Regler om Lejrordenen, lægge Spisesedlen, modtage Lejrpenge (gør det i god Tid), træffe Aftaler med Jernbaner eller Dampskibsselskaber om Befordring og Fragt og meget, meget mere. Om Reglerne for Lejrordenen skal kun lige siges dette: Giv saa faa Forbud som muligt, men forlang dem saa til Gengæld ubønhørligt overholdt. Naar en Ordre er

opslaaet paa det dertil indrettede Sted, saa er den dermed udstedt og skal ubetinget overholdes, og hold saa blot Spejderne i Aande — overanstreng dem ikke — men lad dem heller ikke faa Tid til at drive den af. Fortæl dem endelig i Forvejen, at Lejrliv ikke er Sommerferie. Giv dem en Fritime eller to om Dagen, men lad dem arbejde i Lejren eller paa Øvelser den øvrige Tid. I det hele taget skal det fremhæves, at en Lejr kun bliver til Gavn og Fornøjelse, hvis der er gennemført Orden i Sagerne, og alle er enige om at tage deres Tørn af Arbejdet — Førere som Menige.

j. C.

Brev fra en sønderjydske Spejder til en dansk Kammerat.

Haderslev, d. 24. Januar 1920.

Kære

Først hjertelig Tak for dit Brev. Jeg har virkelig ikke kunnet skrive før. Vi har jo haft en travl, men alligevel dejlig Tid hernede. Jeg ved næsten ikke, hvor jeg skal begynde, og hvor jeg skal holde op med at fortælle Dig derom. Dagen efter at Freden da endelig var underskrevet, var de grønne Spejdere ude med Telegrammerne. Vi fik det forholdsvis sent at vide og skyndte os saa at spise og op paa Torvet, hvor der skulde være Koncert. Kl. 12 spilledes der „Nu takker alle Gud“ og saa „Fred hviler over Land og By“. Det var meget højtideligt. Nu var Freden virkelig der, og snart skal vi forenes med gamle Danmark. Det er en dejlig Tanke for os, at vi skal komme til at opleve denne Tid. Men nu tilbage igen til Fortællingen. Senere spillede Musikkorpsset Ouverturen til „Elverhøj“ og „Der

er et yndigt Land". Imidlertid havde jeg faaet Besked, at Pigespejderne skulde møde Kl. 2¹/₂. Jeg skyndte mig saa til Højskolehjemmet, hvor jeg fik Besked om, at vi næste Dag skulde „rasle“ til Afstemningsarbejdet. Mandag Morgen (vi havde fri i Skolen) stillede vi altsaa og fik nu hver sin Bøsse tildelt. Vi raslede saa gennem de forskellige Gader og fik da ogsaa et nogenlunde godt Resultat, godt 3 Tusind Mark. Men nu kommer næsten det vigtigste. Tirsdag den 20. Januar skulde Franskændene komme, og de skulde da gerne have en saa festlig Modtagelse som mulig. Paa Vej til Skole træffer jeg nogle grønne Spejdere og spørger dem, hvornaar Franskændene kommer. „Jo, de kommer vistnok Kl. 10“, siger Drengene, „og vi skal netop ud og bede Folk om at hejse Dannebrog Kl. 9¹/₂". Jeg blev jo noget forbavset, kan Du nok forstaa, og traskede saa videre. Snart er jeg i Skolen og træffer nogle Spejderkammerater. Vi ønsker saadan, at vores Tropsfører skulde komme og spørge os fri. „Drengene er fri“, siger de. „Ja“, svarer jeg, „Ejner traf for et Øjeblik siden en Spejder, som beordrede ham hjem og tage Klunset paa“. „Ja, saa vil vi ogsaa have fri“, siger de — men der hjalp ingen kære Mo'r, vi maatte kønt blive siddende paa Skolebænken. Men nu kan Du tænke Dig vor Forbavselse, da vi i Frikvarteret (Kl. 10) kommer ned og ser Dannebrog vaje. Vi ud paa Gade og se — hele Joskiergaden — Dannebrog ved Dannebrog! Vi var vildt begejstrede og vidste næsten ikke hvor vi skulde gøre af os selv for Glæde. Efter 56 Aar vajede Dannebrog endelig over vor kære Fødeby igen. Tyskerne var i Ordets virkelige Forstand „gale som Tyskere“ (et meget brugt Udtryk herved, naar én virkelig er vred). En Elev fra min Klasse ytrede de skønne Ord: „Set doch nicht nach tolchem Schundt“. Men vi var alt for glade til at bryde os derom. Kl. 11 kom der saa løbende en Spejder: „Skynd jer og løb hjem og tag Spejderdragt paa og mød ved

Banegaarden. — Franskændene kommer Kl. 12". Vi var ikke sene i Vendingen. 1—2—3 — op ad Trappen — Bøgerne fat — Kaaberne paa — og væk var vi. Men saa kom vi i Tanke om, at vi da vist skulde bede Lærerinden om Forlov. To op til Lærerinden — forklarede hende, at vi havde faaet fri og hun affærdigede dem med det knappe Ord: „Geht“. Det lod vi os ikke sige to Gange og stormede hjem. Snart var vi samlede paa Banegaarden. Efter en halv Times Tid kom saa endelig Franskændene, vore Befriere. Under Marseillaisens Toner og Folkets Hurra-Raab rullede Toget ganske langsomt ind paa Banegaarden. Snart var Soldaterne opstillede, og der blev holdt flere Taler, raabt Hurra for Frankrig, England og Danmark. Saa gik det gennem Byen. Først de grønne Spejdere med Tricoloren, saa de gule med Dannebrog, som de fik overrakt paa Hindsgavl, saa Pigespejderne og Musikkorpset, som spillede: „Den Gang jeg drog af Sted“, „Marseillaisen“ o. s. v., og saa en Mængde Folk og Børn, som viftede med Dannebrog. Næsten fra hvert Hus vajede Dannebrog. Det var et dejligt Syn. Først marcherede vi af Storegade, Pladsgade, Vestergade og saa igen ud paa Storegade, op om Torvet, hvor Statuen af Wilhelm var indhylllet. Til sidst naaede vi Kasernen, hvor Franskændene er indkvarteret. Nogle Spejdere løb op med Tricoloren og Dannebrog og hængte dem ud af Vinduet. Snart vajede her og der smaa Dannebrog paa Kasernen — her — hvor det tyske Flag havde smeldet paa halv Stang Dagen i Forvejen.

I Mandags var der Fest i Latinskolen (Afskrifning af en Mindetavle for faldne Krigere). Pludselig træder et Par Franskænd ind i Salen og beder om at tale med Skoledirektøren. De vilde have Gymnastiksalen til Kvarter for Franskændene. Pludselig begynder nogle Elever at synge: „Deutschland, Deutschland, über alles“ og „Slesvig Holstein“. Nogle danske Elever (der var ikke ret mange til

Stede, da det var frivilligt, om vi vilde derhen, og Festen var tysk) begyndte at synge „Dejlige Danmark“. En dansk Elev gik midt under det hele hen til Fransk-mændene, pegede paa Panden og saa hen paa de tyske Drengene, som om han vilde sige: „De har det nok ikke rigtig godt“. Det var nu meget kækt gjort, da baade Skoledirektøren og andre Lærere stod og saa paa det. Men nu kan de heldigvis ikke straffe os mere for saadan noget. Direktøren fik en Formaning om, at hvis det passerede en Gang til, at Drengene opførte sig saaledes, saa vilde Skolen blive lukket. Naa, nu vil jeg slutte, men Du kan nok forstaa, at vi er optaget af alt det, der foregaar hernede. Nu mange Hilsner til eder alle — særlig til Dig fra Din Veninde i Haderslev.

Der er vist ingen Trop her i Landet, der har kæmpet med saa store Vanskeligheder, som Troppen i Aarhus. Spejderne dér mistede lige før Sommerferien en knusende dygtig og vældig afholdt Fører. Lige til nu har de 70 unge Piger klaret Sagerne selv, og mange Vanskeligheder maatte der komme, men paa en smuk Maade har hver af dem søgt at fremme Troppens Tarv, og mange af de ældste har selv prøvet at finde ind til Kærnen i alt Spejderliv. Følgende Artikel er sendt os fra en Spejder i Aarhus, og vi optager den med Glæde og Tak.

Redaktionen.

Hvorledes bliver man en god Spejder?

Ved aldrig at give op og ved altid at arbejde med Liv og Lyst. — Lad os endelig ikke gaa og sove og tro, at Dygtigheden kommer af sig selv, hvad enten vi anstrenger os eller ikke. Nej! absolut ikke. — Ingen naar et virkeligt Resultat, hvad enten det er til en Øvelse, Indsam-

ling eller lignende, uden at arbejde. Derfor maa vi lægge al vor Energi og Lyst (særlig det sidste) ind paa dette: at naa det Maal, man har sat sig. Sæt det ikke for lavt, man kan altid lære at slaa af. Arbejder vi med Liv og Lyst og al den Frimodighed, en Spejder er i Besiddelse af, mærker vi, at for hvert Arbejde, vi overvinder, bliver det lettere at komme til det næste, og Resultatet bliver: En Spejder, der kan klare sig selv i vanskelige og besværlige Situationer, og til lige er „beredt“ til at hjælpe sine Kammerater, for hvem det maaske kniber at følge med. — Naar man er naaet der til, saa er man i Stand til at kunne bedømme sit Arbejde, og derefter kommer det meget vigtige Punkt, at fremkomme med denne Kritik over sit Arbejde og sin egen Person saa skarpt, at vi kun een Gang (forhaabentlig) gør den samme Fejl. — Naar man er naaet saa vidt, begynder man at blive den „rigtige“ Spejder, der hjælper sine Kammerater og sin Trop, ved at undgaa den afskyelige „Sladder“ Spejder og Spejder imellem. Thi har man en skarp Selvkritik, tænker man mindst to Gange før man udtaler en Dom over en eller anden Ting i Troppen eller over en andens Arbejde, og man behøver derfor ikke at gaa ad Smugveje, men kan sige sin Mening roligt og klart til det Menneske, man mener burde rettes. Forsøg derfor at udvikle din Selvkritik, og se paa dig selv først, saa forsvinder Sladderens af sig selv.

Aarhus, den 30.—1.—20.

R. C.

Fjernsynslegen.

Føreren har en kvadratisk Tavle af Pap. Siderne er 50 cm. Tavlen er inddelt i 25 kvadratiske Felter, som saa hver faar Sider paa 10 cm. Stregerne skal være sorte og $\frac{1}{2}$ cm tykke. Til denne Tavle hører desuden fem runde, sorte Papskiver

(2 cm i Diameter). Disse Papskiver er fastgjort paa Knappenaale, saa de kan hæftes paa den store Tavle. Føreren anbringer de sorte Skiver rundt gaa Tavlen og holder den op for Spejderne. Disse, som i Begyndelsen stod ca. 200 m borte, nærmer sig nu og ser saa, hvor langt borte fra Tavlen de er i Stand til at bedømme Skivernes Beliggenhed rigtigt; naar de er i Stand til dette, viser de det ved at tegne Tavlen og Skivernes Beliggenhed paa denne paa et Blad kvadreret Papir. Derefter bliver de staaende, til Afstanden mellem dem og Tavlen er maalt op. Hvis en Spejder er i Stand til at sætte Mærkerne rigtigt 3 Gange af 5 paa en Afstand af 70 m har hun Fjernsynsprøven til Falkemærket. Hvis to Patruljer konkurrerer om Stillingen som Troppens Falke, tælles der med Points, saaledes at begge Patruljers Spejdere staar bag en bestemt Linie, som de ikke maa overskride, og hver Spejder faar saa 1 Point for hvert rigtigt Mærke, hun har sat. Føreren maa i saa Tilfælde prøve sig frem for at finde den Afstand fra Spejderne, i hvilken Tavlen skal opstilles, for at gøre det vanskeligt, men ikke umuligt at markere rigtigt.

Naar man træner Troppen i Legen, er det lettest at give 10 Points til den Spejder, der staar længst borte og dog har alle Mærkerne rigtigt markeret paa sit Papir.

Hurtigsynslegen.

Til denne Leg anvendes den samme Paptavle som til Fjernsynslegen, men Afstanden mellem Tavlen og Spejderne skal nu være saaledes, at alle let kan se Mærkerne. Til at begynde med lader man Spejderne se paa Tavlen 1 Minut. Efter at det er gaaet, tildækkes Tavlen, og Spejderne noterer Mærkerne paa deres Papir. Efterhaanden træner man Spejderne op til at kunne opfatte Mærkerne rigtigt i Løbet af faa Sekunder. I Hurtigsyns-

legen faar Spejderne 2 Points for hvert rigtigt Mærke, ligegyldig hvor lang Tid man lader dem se Tavlen. I Prøven til Falkemærket maa Tavlen dog ikke vises mere end 10 Sekunder, og Spejderen skal for at bestaa markere saaledes, at hun faar 75 Points i 10 Omgange i Træk. Hurtigsynslegen er en fortræffelig Vinterøvelse til Patruljemøder, fordi den kan foregaa inde.

En Tak til Pigespejderne.

Udvalget for Landsindsamlingen til en-
somme Gamle føler Trang til at bringe
alle de flinke Pigespejdere, som i en
Række Byer har indsamlet betydelige Beløb
til Sagen, vor varmeste Tak for den ud-
mærkede Støtte, som her er ydet Ind-
samlingen.

Redaktionen paabegynder herved en
Serie Spejderlege til Anvendelse i
Øvelser og til Eksempler paa, hvorledes
en Spejderleg kan opbygges.

Spejderleg I.

En Spejdertrop er paa Tur en Søndag
Formiddag i Maj. Troppen drager ud til
en bestemt Plads i Skoven, hvor den lej-
rer sig. Tropsføreren sætter Spejderne i
Gang med at signalere fire og fire (to til
Afsendelse og to til Modtagelse). En
Spejder udsendes mod Nord for at finde
en rigtig god Pind til at binde et Flag paa.
Et Øjeblik efter styrter hun ind i Lejren
og melder til Føreren, at 30 Skridt nord
for Lejren fører der et Blodspor i Retning
Øst—Vest. (Blodsporene kan laves af rød
Konfetti). Troppen alarmeres øjeblikkelig.
Nogle bliver tilbage med Ordre til at
tænde Baal og koge Vand og ellers passe
paa Klunset. Resten deles i to Dele for

at følge Sporet i begge Retninger. Det ene Hold — A — følger Sporet mod Øst og finder en bevidstløs, fremmed Spejder (hvis det er en af Troppens egne Spejdere, saa har hun i Forvejen faaet paahæftet et andet Tropsbaand). Spejderen har et stort blødende Saar paa Benet og den ene Underarm er brækket. Hun behandles efter bedste Evne, idet Saaret forbindes for at standse Blødningen, og Armen lægges i Bind med Stivere. Man forsøger ogsaa at bringe hende til Bevidsthed. Imedens nogle af Spejderne har behandlet hende, har andre lavet en Baare, hvorpaa hun læmpeligt kan bringes tilbage til Lejren. Straks efter at hun er fundet, undersøger et Par Spejdere omhyggeligt hendes Stilling og den nærmeste Omkreds, for muligvis at finde ud af, hvad der er sket med hende. De ser, at i hendes Klæder hænger noget tørt Mos. Det kan ikke være kommet fra Skovbunden, for der ligger kun Løv overalt.

Det andet Hold — B-Holdet — som fulgte Sporet mod Vest, ser, at Sporet ender ved et stort Egetræ. Ved Foden af Træet ligger et Par skarpe Sten — den ene er blodig, og ved Siden af ligger et blodigt Lommetørklæde. Oppe i Træet er et Par Kviste brækkede lige over den omtalte Sten. Træet er meget mosgroet. De undersøger Omkredsen og finder Spor af mange Fødder Vest for Træet. Derefter deler de sig i to Dele. Det ene Hold gaar tilbage til Lejrpladsen for at nedskrive Beretning om det de har opdaget — det andet Hold følger de mange Spor til en Gaard, og der faar de at vide, at en Spejderpatrolje af en anden Trop har været der for en Time siden og havde søgt efter en af deres Kammerater, som havde gemt sig. Efter at disse Oplysninger er opnaaet, vender ogsaa dette Hold tilbage til Lejrpladsen, hvor de træffer Troppen samt den syge Spejder, som det imidlertid ikke er lykkedes at bringe til Bevidsthed. 2 Spejdere er afsendt paa Cykle til nærmeste Læge, og to til nærmeste Telefon for at tilkalde en Bil. Ud fra de

to A- og B-Holdenes samtlige Rapporter er Føreren i Stand til at følge Begivenhedernes Gang, lige fra det Øjeblik, da den fremmede Spejder har gemt sig i Træet, har prøvet selv at komme ned igen — men er gledet og har slaaet sit Ben paa Stenen nedenfor Træet og tillige brækket Armen. Med den raske Haand har hun forsøgt at standse Blodet, men ikke været i Stand til at binde noget om, hvorpaa hun har slæbt sig af Sted for at finde Hjælp hurtigst, men er blevet overmandet af Smerte og Blodtabet paa Vejen.

Efter at Sammenhængen er opdaget, udsendes en stor Del af Troppen for at finde den fremmede Spejders Trop og meddele den, hvor Spejderen opholder sig. Nogle prøver at følge dens Spor fra Egetræet — andre fortsætter i det blodige Spors Retning, idet de gaar ud fra, at den syge søgte efter sine Kammerater. Mens dette foregaar, ankommer Lægen, bringer den Syge tilbage til Bevidstheden igen og bedømmer Spejdernes Forbinding paa hende og Behandlingen af hende.

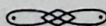
Fra Redaktionen.

Redaktionen beklager, at der i forrige Nummer af Pigespejderne blev meddelt, at et Billede af den store Sommerlejrbygning vilde medfølge — dette viste sig at være umuligt at gennemføre, men maaske kommer det en anden Gang.

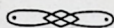
Samtidig meddeles der, at Fredericia Trop *ikke* deltog i Konkurrencen om, hvem der fik mest indsamlet til Gamles Værn, idet der paa den stedlige Komitès Forlangende kun deltog fire Spejdere.

Endelig beder Redaktionen de Spejdere, der indsender Artikler til Bladet, om kun at skrive dem paa den ene Side af Papi-ret, idet de ellers skal skrives om, og Redaktionen er i Forvejen ved at segne.

Patruljenavne.

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
I. Aarhus	8nde	Alma Lund Hansen	Antiloperne

Præmieopgave 2.

En Spejderpatrulje er en Lørdag Eftermiddag i November ude paa „Rævejagt“. Det gælder om at finde nogle Sedler, der er gemt i Skoven, og som skal give Oplysning om den Vej, Patruljen skal følge. Patruljen bestaar af 6 Spejdere, og den konkurrerer i Legen med to andre Patruljer paa 5 og 8 Spejdere. Øvelsen slutter Kl. 5. Kl. 3½ finder en Spejder en Seddel i et hult Træ. Sedlen er indpakket i Pergamentpapir og har følgende Indhold:

t g å d i l s e n r t o ø e b h g i
 - s ø j v k o d e n f e r t r a s r e i
 k r m d t v o d t e s m t i n o d
 d o r s o g t y t m e n v o d t e s
 a g r e v v f s t o o r i g l u g e
 e n d e r d i t l e l l a g r r n t u
 æ d s s å r t å d v e g j e n v e r
 t e g d i r d e o h v u r d k n o d
 v e g t a l s ø v t t j e d m e.
 l b i

Patruljen kender det Papir, hvoraf deres egne Sedler, som de skulde finde, er lavede. Denne Seddel er ikke af det Papir. Spejderne ved endvidere, at en Tyvebande har huseret der paa Egnen og bl. a. har stjaalet en Del kostbart Sølvtøj paa den nærliggende Herregaard „Højskov“.

Hvad foretager Patruljen sig? Hvad staar der paa Sedlen?

Præmie for bedste Besvarelse af begge Spørgsmaal: Estrid Ott's Spejderminder.

Løsning indsendes inden 2. Marts.

„Stærk og sej“.

(Fortsat.)

R-r-r-r-r-puh, R-r-r-r-r-puh, — Agnete snorkede melodisk inde i Teltet. Bet stod udenfor og skuttede sig i den kolige Morgenluft. Klokken var fire — kun fire —. Bet trak en Vindjakke paa og begravede Hænderne i Lommerne, saa gjorde hun kort omkring — trak „Feldøren“ op — krøb ind og satte sig sindigt til at kildre Agnete under Næsen med et Græsstraa — Virkningen udeblev ikke — først forandredes Snorketonen lidt og gik saa over i en søvnig Snerren over al det Kryb, der — Nete slog Øjnene op — „Men Bet, dit Bæst.“ „Hold Bøtte — Nete — det er da ikke ubetinget nødvendigt at vække Lis og Inger, fordi vi to skal efter Fisk.“ — „Aa, det er sandt — Bet — hvad vil du have for at hente dem alene?“ „Nej, nu skal du ellers snart have Tak — kom nu op med dig.“ Bet trak Tæpperne af Nete. Et Øjeblik efter travede de to af Sted til Fiskerlejet med en Spand imellem sig. Nede ved Havnen fandt de Koner og Mænd i Gang med at pille Nattens Sildefangst af Nættene. Et Øjeblik saa de paa — saa sagde Bet med sin uimodstaelige Frejdighed: „Maa vi være med?“ Fiskerne lo i Skægget og Konerne mente ikke, de kunde — men en gammel Graaskæg gjorde Plads til dem paa en Kasse og hjalp dem i Gang. Sikke det gik. Sild efter Sild faldt blank og skinnende ned i Truget. Nete og Bet sled i det af alle Kræfter, de vilde ikke staa

tilbage for de andre. Til at begynde med syntes de, det var vældig Grin, og at Sild var de yndigste, fineste sølvskinnende Fisk, der kunde tænkes — men da Klokken blev henad 6, saa var de blevet lumsk kede af det hele. Sild var vaade, kolde og slimede, Nættene var modbydelige, og de selv var søvnige, men de holdt ud, og da de lidt senere sprang op ad Klipperne paa Vej „hjem,, med en halv Spand fuld af Sild som Arbejdsløn, saa følte de sig forfærdelige store paa det — ikke mindst fordi de havde haft Karakter nok til at sige „Nej—Tak“ til en Invitation paa varm Kaffe hos en af Konerne. Det kneb med at sige nej, — men de *havde* jo Køkkenvagt og Havregrøden *skulde* være færdig Kl. 7^{1/2}, ellers var Lis ikke god at komme nær, og for Resten saa fortjente hun nu ogsaa at faa en ordentlig Grød — det gjorde Lis — for hun satte gerne halvffjerde Portion til Livs — uden at blinke. Nete og Bet elskede ikke Havregrød — nej — hvem gør det, før man har spist den i tre Lejre hver Morgen — men saa elsker man den ogsaa lidenskabeligt.

Hør Bet! Der har alligevel været nogen i Køkkentelt i Nat. „Sludder, Nete, det er noget du bilder dig ind!“ „Vel er det ej — kom selv og se; jeg er da ikke helt Idiot, selv om jeg ikke har ligget i Lejr før — tror du maaske, at et Lerfad spadserer Aftentur alene, eller at en Kop Mælk vælter sig selv?“ Bet stod lidt tvivlraadig og prøvede at finde en passende Undskyldning baade for Lerfadet og Koppen — for næstes kunde det jo ikke, at de var flyttet siden den foregaaende Aften. „Jeg hørte nu ogsaa noget i Nat, Bet, men jeg glemte at sige det, da du vækkede mig saa tidligt.“ „Det var kedeligt. Nu har vi trampet rundt her saa længe — hvis du havde sagt det straks i Morges kunde vi maaske have fundet et Spor — nu er det umuligt!“ Nete saa angergiven ud og gik hen for at lægge Lerfadet paa Plads. „Nej, lad være du — vi maa hellere vise

Lis og Inger, hvordan det ligger. Og se, der er heller ikke saa meget i Gryden, som der var i Aftes!“ Det omtalte Lerfad var Aftenen før blevet dækket over en Gryde Frugtgrød, for at der ikke skulde blive en alt for livlig Færdsel af Øren-tviste og andet Kryb i den om Natten, nu laa Fadet væltet ved den ene Side af Gryden. De to blev afbrudt i deres Betragtning.

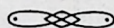
„Godmorgen, Unger! Sikken et Vejr! Sikken et Vejr — hvis dette her ikke er dejligt, saa ved jeg ikke, hvad der er det.“ Lis stod og strakte sig i Solskinnets — endnu i Pyjamas — mens Inger søvnigt stak Næsen ud af Teltaabningen og spurgte om Havregrøden var serveret — „Nej, du kan tro nej, din Drivert, ud med dig — vi vil i Vandet først.“ „Den er fin Lis.“ Bet for af Sted efter Haandklæder og Badedragter. „Klokken er lige syv — vi kan mageligt naa at være i Klunset til halv otte — op med dig, Inger — skal vi prøve, om du tør springe i fra Maagestenen i Dag — hvad?“ Der ramte Lis Inger paa hendes allerømmeste Punkt. Inger var ingen Vandhund og svømmede nærmest som en Sæk.

Da de to kom ned til Stranden stod Bet og Nete allerede i Badedragterne og sloges paa Skromt. Bet, stor og stærk og Nete smidig som en Aal, saa de var forholdsvis ligevægtige Modstandere. „Haloj — 1 to — se saa at komme i Vandet! — og ud kom de — med Hovedudspring fra en stor Sten, — lidt forsigtigt, for man skal kende Bunden ud og ind, før man lader staa til, og de vidste, at Bunden var stenet — desuden var de saa øvede og dygtige Svømmere begge, at de forstod at passe paa sig selv i Vandet. Det er kun den uvidende, der er dumdristig. Lis svømmede ogsaa fortræffeligt, men hun boltrede sig ikke som de to andre — hun hersede med Inger for at faa lært hende lidt mere og Inger sled saamænd ihærdigt i det.

Klokken halvotte sad de ved Havregrøden. Nej — hvor den smagte. Bet

og Nete nød den ligefrem, og Lis naaede lige at sluge den sidste Skefuld af den tredie Portion, da Inger stillede med Flaget, og præcis paa Slaget otte gik det til Tops, mens „Vaj højt — vaj stolt — vaj frit vort Flag“ lød ud i den friske Sommermorgen sunget af fire klare Stemmer. Lis undersøgte senere nøje Køkkenteltet og det væltede Lerfad, hun viste dem det eneste, hun havde fundet derinde, nemlig et vissent Tjørneblad. Bladet var gennemhullet, ligesom af en Stoppenaal, en fire fem Steder. Lis gemte det i sin Lommebog, men sagde ingenting. Havde der mon alligevel været en Tyv i Teltet. Nete besluttede sig til at være paa sin Post og opdage ham.

(Fortsættes).

Rapporter.

Rapport over Arbejdet i Københavns Division i Januar Maaned 1920.

I. By. Frk. Emmy Petersen er udnævnt til Tropsfører og Frk. Madsen til Tropsassistent i Troppen.

II. Frederiksberg. Frk. Larsen er udnævnt til Tropsfører og Frk. Schacht til Tropsassistent i Troppen.

I. Valby. Troppen omfatter alle de Spejdere, der tidligere var i I. og II. Valby og har Karen Rye til Tropsfører.

Søndag den 25. Troppen hjalp til ved Modtagelsen af Wienerbørn.

I. Østerbro. Frk. Clausen Gad er udnævnt til Tropsfører og Frk. Engholm til Tropsassistent i Troppen.

E. Flagstad,
fung. Divisionschef.

Rapport over Arbejdet i Lolland-Falsters Division.

I. Nykøbing F. Trop. I Juleugen forestod Troppen Indsamling til „Ensomme Gamles Værn“.

Ugentlige Møder, hvor der arbejdes flittigt til en Spejderbazar.

Søndag d. 11. Tropstur.

Maribo Trop. 13.—11.—19. Af Drengespejdernes Divisionschef inviteret til Lysbilleder, fælles Kaffeboard og Dans.

15.—11.—19. Fratraadte Elin Voss som Tropsassistent, paa Grund af Bortrejse,

samtidig fratraadte hendes Søster som Korporal, ligeledes paa Grund af Bortrejse. 18.—11.—19. Udnævntes jeg til Fører for Troppen.

23.—11.—19. Tropstur med Øvelse i Tidsberegning.

30.—11.—19. Troptur gennem Hunseby og Maglemer. I Hunseby foretog Troppen Meldingsøvelser, derefter Terrainleg. Hjemkomst Kl. 12.

1.—12. I Spejder udtraadt paa Grund af Sygdom.

11.—1.—1920. Tropsmøde, hvor Frk. Diemer talte, derefter Tropstur,

Fru Martha Mikkelsen,
Divisionschef.

Rapport over Arbejdet i jyske Division.

I. Varde Trop. Brødindsamling hver 8. Dag.

4.—1. Tropstur. Stafetløb. Signalering og Sporjagt.

18.—1. Brødindsamling i Esbjerg.

24.—1. Afskedsfest for Tropsfører Estrid Ott.

25.—1. Sidste vidunderlige Tropstur m. Estrid Ott.

6 Spejdere taget Vaskemærket.

2 Spejdere udgaaet.

I. Aarhus Trop. Rugbrødsindsamlingen sluttet.

Tropsmøde. Divisionschefen ledede Mødet.

11.—1. Rekrut- og II. Kl.-Proven. Patruljeeksercits.

18.—1. Førermøde.

22.—1. Førermøde.

4 Spejdere indmeldt. I afgaaet.

I. Løgstor Trop. 17.—1. Uddeling af Aarsstjerner til 3 Spejdere Eksercits.

23.—1. Repetition af Rekrutproven og forsk. Punkter af II. Kl. Proven.

25.—1. Iagttagelsesøvelse.

27.—1. Samariterkursus hos Byens Læge

I. Fredericia Trop. Brødindsamling I Gang Ugl. Da Troppen 1½ Uge havde sine Sække i København, maatte Indsamlingen opgives en Lørdag.

III. og IV. Patr. slaas sammen med III. Patr. fung. Fører som Fører.

Ellen v. Voss bliver Patruljefører for II. Patr. og holder desuden Møder med I. Patr.

3.—1. Tropstur m. Terrainleg i Hannerup Fuglsang.

18.—1. Tropsmøde.

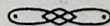
20.—1. 4. Sending tørret Brød afgaar til København.

21.—1. Omtale af Brødindsamlingen i „Fredericia Avis“.

1 Spejder tilgaaet. 1 udgaaet.

1. *Kolding Trop*. Brødindsamling.
 25.—1. Orienteringsøvelse.
 1 Spejder tilgaaet.
1. *Sjølund Trop*. Ved Patruljemøderne har vi søgt at lære de 4 nye Medlemmer Spejderloven, Fløjtesignalerne og enkelte andre Ting.
1. *Nykøbing M. Trop*. Brødindsamling hver Lørdag.
 Da vores Tropsfører, Frk. Brøgger, rejser til 1. Febr., er vi alle blevet fotograferet hos Fotografen.
- 4.—1. Sporing under Assistentens Ledelse. Paa Grund af Kulden blev en Spejder syg og maatte hjælpes hjem.
- 12.—1. Ordning af forskelligt, fordi Frk. Brøgger skulde rejse. Plan for Møder.
- 18.—1. March til Legind, sang hele Vejen. Sporing. Hjemturen ligeledes med med Sang hele Vejen. Da det var den sidste Tur, Frk. Brøgger var med paa, vilde Spejderne ved Turens Slutning raabe Hurra, men fik ikke Lov.
- 19.—1. Gennemgang af Iagttagelser efter Spejderbogen.
- 26.—1. Videre i Bogen.
1. *Silkeborg Trop*. Indsamling af Rugbrød.
- 14.—1. Tropsmøde.
- 16.—1. Tropsmøde.
- Forberedelser til den aarlige Fest i Februar.
- 2 Spejdere tilgaaet.
1. *Brøndstrup*. Brødindsamling 1 Gang om Ugen.
1. *Horsens Trop*. Rugbrødsindsamling til Russerne hver Søndag.
- 1.—1. Nytaarsparade. 6 Spejdere aflagde Spejderløftet. Frk. Petersen talte til Troppen. Efter Paraden frivillig Kirkegang. Tropsassistent Estrid Lund udnævnt som Tropsfører.
- 2.—1. Patruljeførerne og Korporalerne til Førermøde hos Divisionschef Frk. Petersen og Divisionschef Frk. Flagstad. Ellen Olesen blev udnævnt til Korporal i IV. Patr.
- 7.—1. Tropsmøde. Passive Medlemmer og Stambogsbladene ordnet.
- 7.—1. }
 14.—1. } Rugbrød afsendt til Københ.
 24.—1. }
- Ugentlige Patruljemøder er begyndt igen.
- 2 Spejdere udtraadt.
- II. *Aalborg Trop*. 3.—1. Kolonnmøde. Brødindsamling fortsættes endnu en Tid. Det blev bestemt, at Udeblivelse fra Møder og Ture uden lovlig forud anmeldt Grund ikke tillades.
- 5.—1. Patruljeførermøde. Gerd Andersen aflægger Prøve til I. Kl. og er dermed ogsaa Ridderspejder.

- 17.—1. Kolonneraadet og Tropsførerne afholder Møde angaaende Basaren.
- 22.—1. 4 nye Spejdere aflægger Spejderløfte for Tropsføreren.
- 23.—1. II. Patr. Syning til Basaren og Rekrutprøven.
- 26.—1. Kolonnmøde (Kl. 7½—9). Meddelelse om Forberedelser til Basaren og Præmieuddeling til de bedste Brødssamlere.
- 28.—1. Kolonnens Tropsførere og Assisterter holder Møde Kl. 8½—11.
- 30.—1. II. Patr. Syning til Basaren.
- 31.—1. Kolonnmøde Kl. 4—5½. Forberedelser til Basaren. Tropsmøde Kl. 5½—6½. De 4 nye Spejdere slutter Rekrutprøven. Eksamination til og Uddeling af forskellige Duelighedstegn.
- Brødindsamling hver Lørdag.
- Indsamling af Tøj til Wienerbørnene.
- Kolonnen har faaet Lokale i Menighedshjemmet til alle Troppe, idet vi har faaet Lov til at benytte en af de smaa Sidesale m. Lys til Møder hver Lørdag Efterm. og Aften mod en Betaling af 75 Kr. aarlig. Spejderne skal selv fyre og medbringe Brændsel. 4 Spejdere indmeldt.
1. *Hjørring Trop*. 18.—1. 1920. Trops-tur. Sporing fra Kl. 9—11.
- 22.—1. 1920. Førermøde hos Fru Friis.
- 1 Spejder udgaaet.
1. *Brønderslev Trop*. 8.—1. I. Patr. Morsealfabet. Leg. Sang.
- 13.—1. III. Patr. Diskussion.
- 14.—1. II. Patr. Samariterøvelser. Diskussion.
- 18.—1. I. Patr. Samariterøvelse. Sang.
- 20.—1. Tropsmøde.
- I. Patr. Diskussion.
- II. Patr. Diskussion om ny Patruljefører.
- 23.—1. I. Patr. Kortskitse.
- 26.—1. II. Patr. Samariterøvelse.
- 28.—1. III. Patr. Syning.
- 2 Spejdere udgaaet. 2 indmeldt.
- III. *Aalborg Trop*. 21.—1. I. Patr. Møde (Basarbejde).
- 31.—1. Møde.
- Rugbrødsindsamling.
- Troppen skal 15. Februar deltage i en Basar.
- 1 Spejder udgaaet.

Agiter kraftigt

for Tilgang

af Abonnenter!